

NOVA

SOČA

„Nova Soča“

Izhaja vsak petek o pol dne in velja s prilogo „Gospodarski List“ vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 4.40,
Pol leta „ 2.20,
Četrto leta „ 1.10.

Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poština.

Delavcem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročnino znižamo, ako se oglašajo pri upravitelstvu.

„Gospodarski List“ izhaja in se prilaga vsak drugi in zadnji petek meseca. Kadar je v petek praznik, izideta lista že v četrtek.

Uredništvo in upravitelstvo je v Marzinjevi hiši, Via del Mercato št. 12, II.

Oznanila

in „poslanice“ plača se za štiristopno petit-vrsto:

8 kr., če se tiska 1 krat,
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Večkrat — po pogodbi. Za večje črke po prostoru.

Posamične številke dobivajo se v prodajalnici G. Likarja in v tobakarni v Nunski in Solski ulici po 8 kr.

Dopisi pošiljajo naj se uredništvu, naročnina in reklamacije pa upravitelstvu „Nove Soče“. — Neplačanih pisem uredništvo ne sprejema.

Rokopisi se ne vračajo.

Kdo hujska?

I.

Ako 130.000 koroških Slovencev zahteva za svoje slovenske otroke in za svoje nove tudi slovenske ljudske šole, namesto sedanjih nemških, v katerih se slovenska mladina ponemčuje; ako zahtevajo slovensko uradovanje pri sodiščih, političnih in deželnih uradih, onda začno „liberalni“ Nemci kričati na vso sapo, da je v nevarnosti dosedanja „ljubi mir“ v vojvodini Koroški pred slovenskimi „hujskači“, ki „ščuvajo“ doslej z vsem zadovoljno slovensko prebivalstvo k uporabi proti dosedanjim „uzornim“ odnasedem v deželi. — Blizu enako se godi nad 400.000 Slovencev na Štajerskem, popolnoma enako pa 50.000 Slovencev v Trstu in okolici ter nad 200.000 Slovencev in Hrvatov v dvigajoči se Istri. Vsi ti Slovenci in Hrvatje morali bi lepó ponižno molčati in morebiti celo spoštljivo roke poljubovati različni gospódi, ki za naše novce ustanavljajo take učne zavode, v katerih se naša mladina potuje, ali pa, ki nam dopisujejo v tujih jezikih, prezirajo in morebiti celo zaničujevajo nas in naše narodne svetinje. Taki ponižni hlapci bi morali biti, ako bi hoteli veljati v očeh naših nasprotnikov kot mirni in zvesti državljani! Ako pa tožimo o krivicah, ki se nam godé, ako kličejo po pravici in enakopravnosti, onda smo v njih očeh uporniki in denuncijanti — vsikliknil je nekako takó naš državni poslanec dr. A. Gregorčič v državni zbornici dunajski.

Tudi pri nas na Goriškem vladajo podobne razmere. Tu živi 145.000 Slovencev in 175.000 takozvanih Italijanov. Ako denemo, da so popisovalci požrli na papirju le 5000 Slovencev, dobimo, da nas je dvakrat več v deželi nego Furlanov in Italijanov. In kako se nam godí?

Italijansčina, katere ne govori 20.000 prebivalcev, gospoduje pri naših sodiščih celo kot notranji uradni jezik, nas Slovence pa vabijo, sodijo in obsojujejo v tujem — italijanskem jeziku.

Politični uradi skrbé s hvalevredno pozornostjo, da dobi vsak Italijan in Furlan vse dopise v laščini, dočim dobivamo Slovenci od njih skoro brez izjeme le nemške in tudi laške dopise.

V deželni hiši je italijansčina skoro izključna gospodovalka, slovensčina pa se tamkaj trpi le kot jako neljuba pasterka. In vendar je v deželnem zboru 10 slovenskih poslancev proti 10 italijanskim — kar je sicer gorostasno nerazmerje z ozirom na 150.000 proti 70.000 prebivalstva. V deželnem zboru se govori skoro vse italijanski, tako da ondu niti slovenskega hitopisca (stenografa) ni treba. Vsakemu slovenskemu poslušalcu težko dé pri srcu, ko vidi in sliši, kako malo prostora in časti uživa naša lepa slovensčina v deželni hiši. — V deželnem odboru sta dva slovenska in dva italijanska odbornika, a vkljub temu je vse notranje poslovanje njegovo le italijansko. Deželni odborniki od obeh strani poročajo deželnemu zboru večinoma le italijanski!

Kupčijska in obrtniška zbornica v Gorici je doslej še vedno edino v laških rokah. Dasi ima skrbeti za razvitek in korist obrtnije in kupčije v celi deželi, torej med 70.000 takozvanimi Italijani in 150.000 Slovenci, vendar nima v njej dvotretjinska večina, ki tudi plačuje doklade za to zbornico, niti enega zastopnika, da bi zagovarjal koristi slovenskih obrtnikov in trgovcev. Zato se je n. pr. ta zbornica izrekla za škodljivo kupčijsko pogodbo z Italijo, ki se nam hoče vsiliti za celih 12 let, zato se le malo ali nič ne briga za ono kupčijo in obrtnijo, ki je v korist slovenskemu prebivalstvu dežele naše. O kaki enakopravnosti slovensčine z italijansčino v tej zbornici ni niti govora. Gospodje se obnašajo tamkaj tako, kakor da bi poslovali v Toskani, ki je italijanska dežela, ne pa na Goriškem, ki je v dveh tretjinah slovenska grofovina. Uradni in poslovni jezik je le italijansčina. V tem jeziku se pišejo tudi dopisi v slovenske kraje do slovenskih trgovcev in obrtnikov. — Glasilo te zbornice je goriški „Corriere“, ki za dobro plačilo prinaša vse njene razglase, sejne zapisnike in druge uradne spise. Gospodje ne čutijo potrebe, da bi vse te reči razglušali tudi v slovenskem jeziku. Ako hoté sloven-

ski davkoplačevalci kaj izvedeti o delovanju te kupčijske in obrtniške zbornice, za katero plačujejo posebno doklado, čitajo naj židovski „Corriere“, ako ga razumejo!

Kar se tiče ljudske šole, nimamo na Goriškem enakih pitožb, kakor n. pr. na Koroškem — razun v Gorici. Tukaj živi okoli 7000 Slovencev, ki smo tu doma, saj so naši slovenski očetje postavili prve koče „v gorici“ okoli goriškega gradu in potem pod njim, da je polagoma nastala Gorica, v furlanskih ustih Gurizza, ne pa Monticella, vendar moramo za svoje slovenske otroke še vedno vzdrževati zasebne šole iz svojih žepov, ako jih hočemo ohraniti naši ljubim materi Slaviji, dasi plačujemo šolske doklade v mestne denarnice. — O kaki enakopravnosti slovenskega jezika pri mestnih uradih z italijanskim pa niti sledi. Le toliko je gospóda proti nam še „milostljiva“, da brez ugovora sprejema slovenske vloge. Za kaj drugega pa nas ne pozna — razun ko treba tirjati visoke mestne doklade: to je edino polje v delavnosti slavne naše mestne uprave, na katerem smo Slovenci enakopravni z ostalimi meščani.

Vsakemu našemu čitatelju je iz vsega tega povsem jasno, da se našim laškim sosedom v nikakem oziru ne godi krivica: oni so v bogati meri deležni vseh dobrot, ki tičejo po načelu narodne enakopravnosti njih narodnosti in jeziku — in še nekaj več nego jim tiče, kar se pa godi v očitno škodo in krivico narodnosti slovenski.

Slovenski narod na Goriškem se je pa začel čedalje bolj zavedati one naloge, veljave in časti, ki mu po vseh pravicah tiče v tej deželi. Zato se je začel vedno odločneje upirati dosedanjim odnosom, v katerih se narodnost in jezik deželne dvotretjinske večine dosledno in po nekakem načrtu potiska v sramotni kot; začel je resno zahtevati, da se bo njegova narodnost in njegov jezik pri vseh uradih, cesarskih in deželnih, ako ne bolj pa vsaj toliko cenil in spoštoval, kolikor umetno podtaknje na materinščina furlanske tretjine.

Pri tej zahtevi narod naš ostane, naj pride čez nas kar hoče, in prej ali slej se mu bodo morale izpolniti njegove opravilne in pravične težnje!

Nasprotniki naši kaj radi razupivajo take zahteve slovenskega naroda kot izživljanje, kot hujskanje ali ščuvanje proti našim laškim sosedom. S kako pravico tako delajo, videli bomo prihodnjič.

Politična uprava na Slovenskem.

(Govor poslanca dr. Gregorčica v 90. seji državne zbornice dne 16. decembra 1891.)

(Dalje)

Govoriti mi je sedaj o dogodbah, katere so se vršile v Celju za cesarjeve navzočnosti o priliki vojaških vaj, katere dogodbe so nas Slovence globoko užalile. Mesto vsprejelo je cesarja slovesno. Žal, da je porabil nemški mestni zastop to dinastično slavnost za neprimerno, obžalovanja vredno nemško-narodno demonstracijo.

Slovenskim društvom se je udeležba pri slavnostih zabranila in slovensko društvo, katerega sedež je glasom pravil v Celju, moralo je iz mesta ven in še le po dolgih ponižnih prošnjah posrečilo se mu je dobiti privoljenje, da je smelo presvetlemu cesarju zunaj mesta v slovenski občini „Celjska okolica“ prirediti primerno ovacijo. — Ta ovacija uspela je izborna, vzlic temu, da so iz bližnjega mestnega parka nekateri nemški utarški Celjani hoteli na nedostojen način motiti petje, kar je Njega Veličanstvo cesar zapazil z vidnim nezadovoljstvom.

Za to netaktnost odgovorna je avtonomna mestna oblast celjska in zato se nečem dalje s tem baviti. Vse drugače pa je z ondotnim okrajnim glavarjem. Nemški ta gospod imel je tedaj najlepšo priliko pokazati, kako se je obnašati avstrijskemu uradniku v upravnem okrožju, kjer je več narodnosti, kako je treba nasproti vsem narodom ravnanj dobrohotno, nepristransko in pravično. Tega pa ta gospod ni pogodil. Obratno, pridružil se je odkritu za nas žaljivim demonstracijam mestnega zastopa celjskega, podpiral ga je in varoval s svojo uradniško avtoriteto,

Evo nekoliko dokazov za to: Prvo je to, da ni pustil, da bi se v avdienciji poklonili presvetlemu cesarju župani slovenskih kmečkih občin in trgov. To nezasluzeno ponižanje moralo je te poštene in za javni blagor požrtovalno delujoče moze toliko bolj razžaliti, ker je kmalu potem pri vojaških vajah v Schwarzenau-u presvetli cesar milostno vsprejel ondotne župane.

Hrvatje in Slovenci imajo starodavno navado, da pozdravljajo svoje vladarje z „Živio“ klici. — Slovenski klici pa so gospodu okrajnemu glavarju celjskemu zoperni in zato jih je na kratko prepovedal. Vozeč se pred cesarjevim vozom z županom mesta Celja, kričal je, ne zmešec se za svoje dostojanstvo, mej mnogobrojno zbrano slovensko občinstvo: „Živio ne smete klicati.“

Uprašan od presvetlega vladarja o narodnostnih razmerah, odgovoril je neresnično: „Kmečke občine so slovenske, mesto Celje in vsi tri razen Braslovca pa so nemški. To, gospoda moja, pa ni resnično, kar se da statistično dokazati.“

Oprostite, da navajam številke. V območju okrajnega glavarstva celjskega prebiva 138.097 Slovencev in 7867 Nemcev. V mestu Celju je 4655 Nemcev in 1557 Slovencev: v vseh štirinajstih trgih tega okraja prebiva poleg 1227 Nemcev 6757 Slovencev. Malenkostne manjšine so v trgih

Gornji grad poleg	779 Slovencev	8 Nemcev
Šmarje	370	7
St. Jurij	419	6
Braslovce	311	2
Vransko	631	2

v Mozirju, Ljubnem, Lučah in v Rečici pa so sami Slovenci in nijeden Nemec.

Politični naši nasprotniki vedo povedati o Slovincih marsikaj slabega in nam le neradi pripoznavajo kake kreposti; jedno pa nam morajo pripoznati, našo neumevno, neizcrpno potrpežljivost. Nemške uradnike imamo in se jih še ne branimo, uradnike, kateri ne znajo našega jezika pravilno govoriti in vendar se nam še smilijo — sam sem bil svedok temu — ako so nam pokazali le malo naklonjenosti. Toda vsake potrpežljivosti je kdaj konec in tako tudi tukaj.

Gospoda moja! Ako zlorablja c. kr. uradnik svojo oblast, da pokaže osebno mrznjo proti dotičnemu narodu, kakor je to storil okrajni glavar v Celju, tako je to čez mero; ako predstojnik politične uprave naše župane, zato ker so Slovenci, ne zmatra vredne, da bi stopili pred svojega cesarja, in če nam prepoveduje pozdravljati ljubljene vladarja v narodnem jeziku in po starodavni navadi, tako je s tem užalil najsvetejša narodna in dinastična čustva: ako se pa končno predrne, usiljevati se mej nas in našega cesarja in ga prevariti in mistifikovati z neresničnimi trditvami, tako je to predrznost, za katero ne najdem parlamentarne besede.

Usojam se apelovati na slavno vlado: Ako slavná vlada ume in spoštuje naše 600letno neprestano dinastično zvestobo, našo požrtovalnost, katero smo vselej in pri vsaki priliki izkazovali, potem naj nas reši takih uradnikov.

**

Gospoda moja! To, kar sem povedal, je dokaz, da je nemško-liberalna stranka preganjala grofa Taaffeja mnogo let prav po krivici. Saj je vendar vzdržal ves birakrični stroj, kakor so si ga ustvarili Nemci, in dal jim ga je vedno na razpolaganje, kadar je bilo treba. Sicer pa je storil še veliko več. — Tej stranki na ljubo se ubija s češko-nemško „spravo“, njej na ljubo uraduje minister Gauč liberalno, protikonservativno in protislovensko.

Skratka, tudi za grofa Taaffeja imela je nemško-liberalna stranka popolno svobodo, priliko in sredstva, delovati za svoj glavni smoter, namreč za nemško, centralistično, jednotno državo Cislitavijo, in vzlic temu je še daleč od svojega cilja, dalje nego kdaj poprej. Jeden najodličnejših poslancev levicarskih, gospod grof Wurmbrand, je v predzadnjem svojem govoru v tej visoki zbornici rekel nenavadno besedo. Rekel je, da je od svojih predgovornikov „le bore malo slišal o potrebi, da se kot jednotna

država razvijemo nasproti Ogerski.“ To je popolnoma prav. Slovanska večina take jednotne države ne mara, saj je že teorija o individualni enakopravnosti za nas Slovane pravo strašilo. Taka individualna enakopravnost se nam ne vidi primerna in zato jo odklanjamo. Čudne so opomnje gosp. grofa Wurmbanda o češkej spravi. Iz začetka je bil proti njej; ko je pa doznal, da bode ta sprava veljala samo za nemške manjšine na Češkem, ne pa za slovenske manjšine na Štajerskem in na Koroškem, bil je ves ginjen in častital je ekselenci grofu Taaffeju. To je bil gotovo ginjiv prizor in nehoté se spominjam sebične najjavnosti tistega kmeta, ki je molil „Sveti Florijan, varuj mojo hišo, pa prižgi druge.“

Plemeniti grof Wurmbrand je deželni glavar na Štajerskem, torej v deželi, v kateri biva glasom zadnje ljudske štetve nad 400.000 Slovencev. To ga ni motilo, obratno, morda celo vspodbudilo, da nas je v tej zbornici imenoval nevarne sanjače in fantaste — in zakaj? Zato ker smo slovenski in hrvaški poslanci imeli dné 2. oktobra 1890. v Ljubljani shod in ukrenili potegovati se za slovensko-hrvaško upravno skupino, kar je po sodbi gospoda grofa nevarno podjetje, celo v tem slučaju, ako Slovenci in Hrvatji o tem le sanjajo. No jaz sem bil sam pri tem shodu in reči moram, da je izmed vseh treh navedenih točk le jedna resnična, ta namreč, da se je shod vršil. Neresnično pa je, da se je tedaj sklenilo, potezati se za slovensko upravno skupino, neresnično pa je tudi, da bi bila taka slovenska upravna skupina državi nevarna. Sicer bi bil pa želel, da je plemeniti grof izpraševal politično svojo vest in premišljal o uzrokih, kako to, da je Slovincem na Štajerskem in na Koroškem že neznosno sedanje stanje, da se jim vidi kot rešilno sredstvo le še upravna ločitev; videl bi bil, da zadene glavna krivda baš njega in njegovega tovariša na Koroškem in njiu nemško liberalne somišljenike oziroma njiu osebno gospodovanje in oviranje ter trdni sklep: uničiti slovensko manjšino. Sevéda on trdi, da nečeje germanizovati, ali oni to delajo in dokazi so uničujoči. Mi Slovenci bili bi prvi voljni hvaležno priznati, ako bi nas ne namerjali germanizovati.

V dokaz tega ozrem se le na kratko na razdelitev kulturnih sredstev. Po zadnji ljudski štetvi je na Štajerskem in Koroškem 1,040.000 prebivalcev z nemškim in 500.399 prebivalcev s slovenskim občevelnim jezikom; teh dežel torej dve tretjini sta nemški, jedna tretjina pa slovenska. V zmislu razdelitve pravičnosti bilo bi torej kulturna in izobraževalna sredstva razdeliti po ključu 2:1. — V istini pa ni tako, razmerje je uprav sramotno.

V obeh deželah je jedna univerza, jedna tehnična visoka šola, 15 srednjih šol, 7 meščanskih šol, 2 možki učiteljski pripravnici in jedna ženska, dve kmetijski šoli, jedna vinarska šola in na stotine ljudskih šol. In kaj imajo tega Slovenci? Skoraj nič! Zakaj vsi ti mnogobrojni in dragi izobraževalni zavodi so skoraj izključno nemški. Slovenci imamo samo tri slovenske paralele, v nekaterih srednjih šolah je obligaten učni predmet, na Štajerskem imamo nekoliko ljudskih šol, katere smo potom rekurzov na naučno ministerstvo oteli germanizujočemu utrakvizmu. Koroški Slovenci, katerih je nad 100.000, pa imajo, kakor se je prad kratkim dokazalo, samo jedno slovensko ljudsko šolo. Se potovalnega učitelja slovenskega nam ne dadó in ekselencja gospod poljedelski minister je že naprosen, da ga pošlje s Kranjskega na Koroško.

Najhuje pa je to, da so vsi ti mnogi in dragi izobraževalni zavodi izključno upravljani od naših političnih nasprotnikov. Mi Slovani nimamo niti v deželnem odboru niti v deželnem šolskem svetu za Štajersko in za Koroško svojega zastopnika; nijeden naših ne sedi ondu.

(Konec pride.)

DOPISI

Z Beneškega, 10. januarja. (Skrajne reči se dotikajo). Gospodu dopisniku z Beneškega v 51. številki lanske „Nove Soče“, kar se mene tiče, ta le odgovor:

Kot šolski nadzornik v St. Petru Slovenskem in v Dreki delal sem na to, da bi gg. učitelji in učiteljice s pomočjo slovenščine učili naše otročje laški jezik. Pa reklo se mi je: To je izdajanje narodnosti (namreč italijanske), pedagoška zmota tajitev domovinskih prav.

Pri Trinkotih se je bila lani zapazila nedolžna belo-modro-rudeča zastava na maju. Na to so začeli časopisi v Čedadu, v Vidnu in celo v Rimu od strahu trepetati, češ, panslavizem je na pragu, jaz pa da delam propagando zanj. Preberite, gospod dopisnik, one časopise, ki so se s tem pečali. (Tudi naša židinja pri „Corrieru“ tu v Gorici je bila vsa razburjena zaradi te zastave, ki je „onesnažila“ sveto zemljo italijansko. — Uredništvo).

Druga skrajnost. V Koledarju družbe sv. Mohorja zdi se, da letos Dreka ni zastopana. Torej?..... Delivec častitih naslovov „vrlji tu in vrlji tam“ se ni potrudil pregledati, ali letos Dreka zares ali pa le navidezno manjka, marveč toži: da je kurat dreski vsemu temu kriv, da torej ni narodnjak, pa tudi dober katoličan ne.

Gospod dopisnik, le bodite brez skibi, kar se tega tiče. Dreski kurat je prekristno družbo sv. Mohorja prav gorko priporočal in to z resno in mirno besedo ter javno spred oltarja. Pa vse to ničje pomaga, vse eno je po dopisnikovi misli zagrizen talijanaš, ker se pogreša v Koledarju njegovo ime. (Gospodu kuratu se je zgodila krivica. Zdaj, ko poznamo njegovo ime, nam je žal, da žaljivega stavka nismo prečtali. Pa tudi dopisnik ni imel slabega namena in je bil le v zmoti. Uredništvo).

Ali niso te sodbe čudne, prva o panslavizmu, druga pa o talijanašu?! Skrajne so, pa vendar se dotikajo! Malo me brigajo, na sren pa mi je stvar, resnica torej na dan!

Dreka je tudi letos zastopana pri družbi sv. Mohorja. Od lanskih udov so umrli trije, drugi so pa vpisani in se nahajajo nekateri na 29. strani pod vasjo Rutji na desni zgoraj: Krajnik Ant., Trušnik Jož., Trinko Jož., Trinko Ivan, Krajnik Anton in Faletič Marijana, — drugi na strani 135. in sicer: Rutar J., Gerbič Ant., Bernik Ant., Znodar Ant. in moj g. kapelan Manzini Ivan. — Razsodni čitatelj naj sam sodi. Ako bi pa vedel še nekaj drugega, česar ne morem poslati v javnost, sodil bi še bolje.

Jožef Gošnjak,
kurt v Dreki.

Srednje, 11. jan. — Nadepolni učitelj za Srednje-Kambrško g. Peter Stančič ni več med živimi. Letos je dokončal šole v Kopr. Prvo njegovo mesto bilo je Srednje. Z veseljem se je mladenič poprijel svoje težavne službe. Marljiv v vseh rečeh, izgleden v svojem obnašanju, natančen v spolnovanju svojih dolžnostij zapustil je svet. Ako pomislimo, da je njegov poklic bil trudapoln in da ga je pričakovalo več grenkega nego sladkega, ne bomo omlivali njegovega zgodnjega spanja, ker tam prejme plačilo od Boga. Umrli je kakor dober kristijan, previden s svetimi sakramenti; torej je stopil pripravljen pred sodnika. Bolezen njegova je bila kratka, pa huda. Imel je unetje čev; deset dni je trajala bolezen. G. dr. Lisjak iz Gorice je prišel prepoznati, bolezen je že preveč napredovala; v groznih bolečinah je bolnik izdihnil svojo dušo. Naj gleda tam obličje Božje!

Od Sv. Lucije, dné 11. januarja. — Se predno so v naši občini volitve razpisane, že se menda razvija živahna agitacija. Ker ne bi hotel, da bi se duhovi po nepotrebnem vznemirjali, in ker se bojim, da bi znale nastati tudi pri nas, kakor v nekaterih drugih županijah našega okraja, vsled strankarskih bojov neznosne domače razmere; ker iz vsega srca želim, da bi se volitve v naši občini vršile v bratovski slogi in da bi se občina v gospodarskem oziru lepo razvijala, izjavljam tem potom, da prepustim prav rad komu drugemu mastni in prijetni županski stol, zlasti ker sem sedel na njem čez 20 let in ker inam dovolj opravila s svojimi gospodarskimi zadevami.

Ignacij Kovačič,
župan.

Livek, 4. jan. — Dne 31. decembra odrinil je gosp. France Pavliček, c. in kr. okrajni žendarm, stražmojster iz Tolmina, kjer je več let služboval, na novo mu nakazano mesto v Volosko. Gosp. Pavliček si je v teku svojega službovanja na Tolminskem pridobil mnogo zaslug in je bil kot povsem vreden in značilen mož v velikih čisljih povsod, kjer so ga poznali. Zato se hudo zdi, da po 16 letih prestavitjo takega možaka iz našega okraja, občinstvu in njegovim podložnim, katerim je bil vedno v izgled, bodisi v službi ali v zasebnem življenju. Gosp. stražm. Fr. Pavliček služboval je tudi več let v Kobaridu in še od onega časa poznamo njegovo velikodušnost in vestnost v službi.

Podpisano županstvo si torej usoja v čast omeniti naslednja dva slučaja, kjer se je izkazal kot pravega moža in vsled česar tudi bogvedi kakó veliko nesrečo preprečil. Bil je namreč v službi v naši občini in prišel torej tudi na Ravne. Kar zasliši spred neke hiše upitje in na pomoč klicanje; hitro leti tja in glej prizor: Neki mož se je bil, kakor zbesnel, pričel pričkati s svojo ženo. Sosed pride v hišo in začne moža karati, oni se pa zdaj raztogoti nad njim ter ga zabode z nožem v prsi; prav takó se je spustil na nekega drugega moža, katerega je zadel pa le od zadaj. Vse se je moža balo in bežalo pred njim, a v tem hipu prihitel gosp. Pavliček ter je z velikim trudom in odločnim postopkom komaj ukrotil na pol zdrvanega moža. Kaj bi se bilo znalo še zgoditi, je grozno misliti, ker noben človek se ni upal več približati besnečemu možu. Zgodilo se je to leta 1878.

Drugi slučaj pripetil se je eno leto pozneje, ko je bil gosp. Pavliček zopet v naši občini v službi in ko je tako prišel v pozni noči pod vas Jevšček. Vse je bilo mirno, ker v tisti uri se je bilo podalo že vse k počitku. Čuden duh in nekaj kad pod vasio opozori ga, da mora nekaj biti; in glej, ne daleč okoli vasi Jevšček zapazi, da je suh dnm in gozd v ognju. Mislimo si prebivalce, v kakšnem strahu so morali ti biti, ko so na klicanje gosp. Pavlička zaslišali, da vse okoli vasi gori. Le malo časa bi bilo trebalo še zamuditi in bilo bi morebiti nemogoče postalo, ogenj zadušiti. Ali še do časa je bil sklicani ljudi in po velikem naporu in trudu presrečilo se je požrešen ogenj zadušiti, kateri bi bil do drugega jutra gotovo vse upepelil. — Zato pa nam je in bo gosp. Pavliček vedno v spominu kot mož, katerega mora ceniti vsak, kdor ga pozna; in zato se le s težkim srcem ločimo od njega. Želimo mu pa tudi iz srca, da bi na novem mestu zdrav in srečen služboval občini blaginji v korist.

Županja Livek.

Z Bolškega, 3. jan. (Uzroki in nasledki.) — Na Žagi in v Čez-Soči imajo torej vendar le šolo; le v Logu je še čakajo. Mali uzroki — veliki nasledki.

Kakor je znano, odstopil je bil onde od učiteljevanja pomožni učitelj, č. g. vikar, ker ni hotel biti zmernjan s puntarjem (revolucijonarjem). In zdaj: učitelja ni, vikariju ne pusté učiti zastonj, (ko se mu je zdelo potrebno, da se je zahvalil za oni „trinkgeld“); otroci rastejo kot trnjev grm. „In ljndstvo molli in plačnje davke!“ — Svetinja Stritarju za ta izrek!

Z Bolškega, 2. jan. — Ker nekateri želé izvedeti, kakó je gledé na podporo ali milostinjo za naše poplavljenice, naj omenim nekaj o tem, čé tudi je že pozno. Po vsem Gorškem nabrala se je vsota 416 fl. 31 kr., katero je slavno c. k. okraj. glavarstvo ukazalo razdeliti med 12 poškodovanih Ložanov. Od prečast. ravnateljstva gorške hranilnice in zastavljavnice pa je došla tja znatna podpora 500 gld. (Mrtva roka!) Poslednji znesek razdelil se je, če sem prav slišal, med 32 najbolj potrebnih lastnikov. Se vé, nekdo rad preceni svojo škodo, drugi bi rad, da bi se mu kar vsa škoda izplačala; in tako dobili so delilci zamer cel koš; pravijo, da še od takih, kjer bi ne bilo tega pričakovati. Nu, dobro, da še gobe raste. Presrečna zahvala vsem blagodušnim darovalcem. Bog povrni! Tu se vidi, da v jedinstvi in vzajemnosti je moč.

Nu, ob jednem je tu dokaz, da bi ne bila odveč podpora od Nj. Veličanstva, če bi jo bili namreč Ložani dosegli, kar se pa ni zgodilo. Iz gotovega vira smo čuli, da ravnateljstvo zasobnih zakladov Njegove Cesarosti, če le možno, rado pomaga. Toda, če nimaš spodnjih klinov ali stopnic, ne prideš do vrha. V Tolmini in v Trstu se jim ni povšečilo, da bi bili segli ljudem pod rame; in nevspeh je bil gotov. „Bog visoko a car daleko!“ — prav prislavica.

Za silo so zdaj popravili v Logu mostove, cesto itd. V Spodnjem Logu so naredili bran, a ne baš srečno. Vsled tega je še bolj trgalo zemljišče nekega posestnika, in dali so mu že odškodnino za to. Vsekako bo treba še enega branu onde niže.

Zadnja nesreča pa bo imela nekda še na drugo stran važne nasledke. Gospoda je spoznala, da so v sga tega krive koze; in zdaj jih lové orožniki, niti v lastnem zemljišču jih kmetje ne smejo pasti, tudi streljajo jih baje že. Našim ljudem gré za življenje. Gorje ti ubogi kmet gorje! In naposled, če bi tudi bilo vse to res; vsekako naj slav. vlada skrbi, da se dá kmetu kak drug način preživeti. Tudi bi bilo pričakovati, da določi kak obrok, do kedaj naj se koze odpravijo.

Politični razgled

Notranje dežele.

Državni zbor. — Danes teden je bila prva seja poslanske zbornice poprazniških; otvoril jo je še vedno čili dr. Smolka, ki ne mara še umakniti se zavidnemu dr. Chlumecemu. Novi minister Kuenburg je dobil svoj sedež med ministroma Baquiehem in Zaleskim. — Na početku seje se je prečitelo kratko

naznanito grofa Taaffeja o ustupu novega ministra v kabinet. Potem so se čitale razne peticije in interpelacije. Posebno pozornost je vzbudila peticija ženskega društva „Minerva“ v Pragi, da bi smele tudi ženske obiskovati modroslojne in zdravoslojne fakultete na vseučiliščih. — Volitev dr. Forregerja v Celju se je potrdila. Proti je govoril slovenski poslanec dr. Gregorec. — Mladodehi so podali vrč interpelacij zaradi zaplomb „Narodnih Listov“, v katerih so bile priobčene izjave za Gregorov govor v državnem zboru.

Naslednja seja se je vršila v torek. Na dnevi red so prišle znane trgovinske pogodbe z Nemčijo, Italijo in Švicco. — Prvi je govoril poročevalec večine dr. Hallwich za pogodbe, poročevalec manjšine dr. Klaič pa proti njim. Zadnji je izstrano pojasnil uzroke, ki bi uničili vinarstvo v Dalmaciji in v vseh južnih krajih, ako se sprejme pogodba z Italijo, vsled katere se zniža colnina na vino od 20 gld. na 3 gld. 20 kr. Prav obširno je govoril proti pogodbam češki posl. dr. Kramar, ki je naglašal tudi slovensko stališče, češ, da so pogodbe naperjene v prvi vrsti proti Slovanom. Za pogodbe je govoril posl. Peetz in za njim slovenski poslanec prof. Šuklje. Kakó je mogel slovenski poslanec govoriti takó, kar je to storil prof. Šuklje, nam ni tako lahko umeti. On je za te pogodbe tudi iz tega razloga, ker okrepijo trozvezo. S tem govorom je gospod profesor zopet en korak bliže sekcijskemu načelnstvu. — V sredo je izstrano govoril proti pogodbam z Italijo Tirolec baron Dipauli, za nje pa grof Franc Coronini; vendar je zadnji navedel mnogotere nedostatkosti in nasvetoval dve resoluciji.

Trgovinske pogodbe so močno razburile prebivalstvo v južnih avstrijskih pokrajinah, Dalmatinci, Primorci in južni Tirolci so poslali državnemu zboru že mnogo peticij proti pogodbam z Italijo, ker se boje vinske konkurence. Dne 11. t. m. je bila v tem oziru pri cesarju deputacija južnotirolskih gospodarskih društer, proti kateri je cesar sicer priznal nevarnost, ki preti našemu vinarstvu, a ni ji dal nikakega upanja, pač pa zatrdilo, da te pogodbe morajo biti sprejete. — Iz „kluba konservativcev“ bodo Tirolci, Primorci in Dalmatinci glasovali proti pogodbam z Italijo; poslanci tega kluba imajo prosto roko, da bodo lahko glasovali po svojem prepričanju. Da bodo te pogodbe sprejete, ni dvoma.

Proti pogodbam z Italijo poslane so tudi nekatere naše občine državnemu zboru peticije, katere je predložil poslanec dr. Gregorec. To so storile občine: Rihemberg, Komen, Skrbina, Vojšćica, Berje, Selo, Št. Polaj, Stijak, Štanjel, Kobljaglavca, Kopriva, Pliskovica, Velikičdol, Gabrovica, Gorjanska, Brestovica, Slonov in Nabrežina. Mnogo enakih peticij sta predložila tudi poslanci gg. Naberjov in Spinčić.

„Klub konservativcev“ zahteva prav resno zagotovilo, da ne bo le peto kolo v vladini večini, marveč, da bi med njim in vladno nastale neposredne zveze, kakor med levico in vladno po ministru Kuenburgu. Grof Hohenwart se je dogovarjal o tem s Taaffejem. Želja konservativcev se ima izpolniti s tem, da poljedelski minister pristopi klubu in da se bo udeleževal njegovih sej. Govorilo se je v enakem smislu tudi o ministru Schönbornu. V koliko se imajo uresničiti te vesti, nam ni še znano, ko pišemo te vrstice.

Poljski klub je imel v nedeljo sejo, h kateri je prišel tudi novi predsednik glavnega ravnateljstva državnih železnih Bilinski. Predsednik kluba ga je srčno pozdravil, na kar je on zatrdil, da nikoli ne pozabi, da je iz poljskega kluba prišel k takó imenitni službi. — V isti seji proglasil je dr. Smolka, da podpredsednik poslanske zbornice dr. Chlumecy ni bil zapleten v zahrbitno rovarstvo proti njemu kot zborničnemu predsedniku. — Dalje se je klub razgovarjal o političnem položaju in je priznal, da je levica postala sicer vladna stranka, a za Poljake je ostal položaj nespremenjen; brez njih niti proti njim ni mogoča nikakva preemba v notranji politiki.

Deželni zbori se vendarle snidejo meseca februarja in sicer 5. Takó je sklenil ministerski svet 10. t. m. Trajali bodo štiri tedne, potem pa se zopet snide državni zbor. — Vlada je nameravala sklicati jih še le v aprilu, pa namestnika v Pragi in Levocu ter deželni glavari štajerski so po želji deželnih odborov upicali na njo, da se je odločila za najnovejši sklep. — Deželni zbor dolnjeavstrijski zboroval je še ta teden.

Volitve na Ogerskem. — Letošnji pulst bo nenavadno živahen in viharen po celem Ogerski, ker ta čas se bodo vršile nove volitve za državni zbor. Vlado se silno prizadeva, da bi dobila po teh volitvah stalno večino. Sami ministri se vozarijo med svoje volilce, katere si skušajo ohraniti tudi letos. — Proti vladni stranki pa silno deluje opozicija, katerej je na čelu grof Appony, ki je nekak večni kandidat na predsedniški stol vlade ogerske. Izdal je oklic do volilcev, ki dosednji vladi očita vse možne grehe. V tem oklicu obljubljuje lepše čase tudi nemadjar-skim narodnostim na Ogerskem, ako mu bodo pomagale pomesti sedanjó vladó. — Da, čas bi že bil, da bi nastopili ti „lepši časi“! Toda dvomimo zéló, da bi Slovanom na Ogerskem pomagali Košutovci do boljših dnij, ako si s sami ne bodo. Zató bi bilo pač želeli, ako bi se Slovani in Rumuni postavili na svoje noge ter volili možé svoje misli in krvi. Saj je pa bila doslej tudi res čudno, da so bili voljeni v čisto slovenskih okrajih sami vročekrevni Madjarji!

Zunanje dežele

Egipt. — Hripa je začela hudo gospodariti celó v toplem Egiptu, za njo pa prav obilo prihaja unetje pljuč in — smrt. Med enakimi žrtvami je tudi egiptski podkralj Mehmed Tefvik pašá, ki je vladal od l. 1879, ko se je Ismail pašá moral vladarstvu odpovedati na pritisek Sultana samega. Smrt podkralja utegne imeti usodepolne nasledke za Egipt, kajti kraljevič bo imel za 6 mesecev 18 let in bo torej polnoleten. Toda uprašanje je, ali bo mladi kralj kos svoji nalogi, kajti razmere zahtevajo izkušnega vladarja. Kraljevič in njegov mlajši brat se šlata na dunajskem Teresianu. Pokojnik je zapustil tudi dve hčeri, princezi Radžat in Nimet. — Kraljevič je bil brzojavno poklican z Dunaja. Turški generalni konzul v Trstu peljal se je princu Abbasu do Nabrežine nasproti, kjer mu je naznanil, da je imenovan za egiptovskega podkralja ali kediva. Kot takega ga je vsprejel trdi že cesarski namestnik v Trstu.

Balkanske države. — Princ Ferdinand namerava baje prestopiti k pravoslavju, da bi si takó pridobil zaupanje naroda in duhovstva ter naklonjenost Rusije. Ruski list „Sejet“ pa pravi, da se Rusijabržkone ne zmeni za njegovo koristilno spreobrnje.

— Kralj srbski je odklopal francoskega konzula v Belgradu z redom belega orla, urednika lista „Nouvelle Revue“ pa z redom se. Save.

— V Belgradu je v nedeljo med predstavo neke hrvaške drame nastala v gledišču viharna demonstracija proti — Hrvatom. Med predstavo so začeli Srbi žolžgati in kričati „Doli s Hrvati!“ Tako daleč je že dospelo sovraštvo med sinovi enega naroda, ki se razlikujejo edino po veri. Žalostna nam majka!

Rusija. — Častniki poljske narodnosti v vojaškem okraju Vilna premesčeni so v notranje Ruske gubernije, ker jim ruska vlada nič prav ne zaupa.

— Židom se v Rusiji čedalje huje godi; zató se pridno izseljujejo. Iz vllenske gubernije se jih je izselilo v zadnjih mesecih nič manj nego 24.000.

— Nemški list „Kölnische Ztg.“ je raztrosil že zopet vest o poskušnem atentatu na carja Aleksandra. Policija je baje zaprla dve osebi, ki bi bile pri povratku carja s Krima položile dinamita na železniški nasip. Ta vest je izmišljena.

— Nil Aleksandrovič Popovič slavni ruski učenjak in velik prijatelj naš južnih Slovanov, umrl le 3. t. m. v Moskvi. Na začetku šestdesetih let je bil tudi v Zagrebu, Ljubljani, v Belgradu in v drugih mestih na slovenskem jugu.

Domače in razne novice

Osebnosti. — Gosp. Ivan Basari, novi c. kr. poštni višji preglednik v Trstu, odšel je v ponedeljek jutraj na svoje mesto. V nedeljo zvečer priredili so mu poštni uradniki za odhodnico slavnosten obed v hotelu „treh kron“. Naj bi se vrli ta naš rojak in uradnik dobro počutil na svojem novem mestu. Mi pa si voščimo njemu vrednega naslednika!

— V Gorici je umrl podpolkovnik g. Bertold Heise, ki je kakih 15 let bil poveljnik „Platzkomanda“ v Gorici. Bil je protestant.

— V Solkanu umrla je v soboto 10. t. m. v Rupnikovi vili gospá Alojzija udova Rupnikova, rojena grofica de Puppi, v 86. letu svoje starosti. K pogrebu je došlo tudi iz Gorice mnogo gospode. Bila je dobra gospá ta prijazna stanka!

— Pri Se. Stoblenku v bližnji Benečiji je nevarno zbolel tamošnji kapelan č. g. Ivan Manzini; bil je v smrtni nevarnosti, ker hripi se je pridružilo tudi unetje pljuč. K sreči je pa ta nevarna bolezen ponehala in upanje je, da vili gospod kmalu ozdravi. Bog ga ohrani v svoji službi med zapuščenimi našimi rojaki še mnogo let!

— V Lokci pri Divači je umrl 20. decembra gosp. Ivan Tosti, učitelj v pokoji, ki je tamkaj služboval 45 let. Skoro ves sedanjí rod je hodil k njemu v šolo. Njegov oče je bil priseljen Rimljan, on pa je bil slovenskega duha in srca. Rojen je bil 5. junija l. 1803.; imel je torej 89 let. Pogreb je bil jako lep.

— Pravosodno ministerstvo je premetilo gosp. Mihaela Gabrijelčiča, c. kr. okrajnega sodnika v Podgradu, v Ajdovščino, na njegovo mesto pa je imenovalo gosp. Matija Rutarja, c. kr. sodnijskega pristava v Gorici. Obema rojakoma našima presrečne častitke! Prepričani smo, da bodo Slovenci ajdovskega okraja veseli svojega novega gospoda sodnika, Podgrajci pa njegovega naslednika gospoda sodnika Rutarja.

Drobne novice v mestu. — „Casino di cura“ (Cur-Verein) je nekako mednarodno društvo v Gorici, ki ima isto nalogo, kakor naša Čitalnica, to je: pouk in zabava. Društvena jezika sta nemščina. Sploh pa so v njem zastopane različne narodnosti brez nikake narodne nestrpnosti med seboj. Zató društvo dobro uspeva. Dne 10. t. m. bo v njegovih prostorih sviral umetnik na glasovirju g. Emilj Sauer iz Hamburga.

— Gospodarji konj v Gorici morajo od 20. do 31. t. m. naznaniti pri

magistratu, koliko konj redijo. Naznanila se dajejo z listki, ki so v ta namen tiskani in ki se dobijo pri magistratu brezplačno. Tisti gospodarji, ki brez opravičenega uzroka tega ne naznanijo, bodo lahko kaznovani do 100 gl. globe.

— *Mestna knjižnica* bo za par mesecev pristopna širšemu občinstvu, ki si bo lahko izposojalo knjige na dom. — V deželne muzeju pa bo baje pristopen tudi zgodovinski arhiv vsem onim, ki se pečajo z enakimi nanki.

— *„Slogina“ pravila* so potrjena. Vsak društvenik jih dobi do Velike noči tiskana v posebni knjižici in s potrjilom, da je ud „Sloge“. Toliko na znanje posebno tistim gg. novim udom, ki niso dobili potrdilnega lista. Letnina le polagoma dohaja! Potrebe so velike!

Radodarni doneski. — Ta naslov je postal prav navaden v našem listu in vemo, da naši čitatelji s posebnim veseljem in zanimanjem čitajo imena in zneske rodoljubnih prijateljev naše šolske mladine v Gorici. Saj si je pa tudi vsak slovenski čitatelj našega lista živo v svesti o veliki važnosti „Sloginih“ učnih zavodov za naš živelj v goriskem mestu, zato se srčno veselil in s hvalečnostjo imenuje vse tiste rodoljube, ki pomagajo vzdrževati imenovane zavode. Tudi mi vselej s posebno slastjo pišemo poročila o radodarnih doneskih, za naše šolske potrebe v Gorici, ker vidimo, kako skrbno in požrtovalno grede slovenski rodoljubi na roko našemu političnemu društvu, da more biti brez skrbi za preblage in prevažne svoje učne in vzgojevalne zavode ter celo misliti na ustanovitev novih zavodov v drugih delih mesta, kjer po večini prebivajo Slovenci, ki pošiljajo pa svoje otročice v bližnje laške šole in takó odtujujejo nježni sad od materinega drevesa. Naj bi preblagi dobrotniki ostali tudi v prihodnje enako zvesti in požrtovalni prijatelji naše premile slovenske mladine in naj bi njih vzgled ogled tudi druge rodoljubne rojake naše, ki se doslej še niso pridružili podpornikom „Sloginih“ učnih zavodov, da bi pa v prihodnje po svoji moči pripomogli k izvrševanju te prevažne naloge, katero si je naše politično društvo postavilo v goriskem mestu.

Zadnji izkaz radodarnih doneskov je bil prav obširen in bogat. V zadnjih 8 dneh pa so došli za „Slogine“ zavode naslednji darovi: Gospa Marija Kodernac v Sovodnjem 1 gld. 47 kr.; dobrotnik K. v tolm. hribih 3 gld. 60 kr.; č. g. Ant. Berlot, vikar na Srednjem, 6 gld.; č. g. Andrej Urbančič, vikar na Pečinah, 5 gld. 30 kr.; preč. g. Lud. Kumar, župnik na Lokvah, 2 gld.

Za žensko podružnico sv. C. in M. so darovali: č. g. Josip Ferfoglia 1 gld., Katarina Nanut v St. Andrežu 1 gld., Ana Danijelič v St. Andrežu 1 gld., gospa Benko v Sovodnjah 1 gld., g. Karolina Furlani nabrala v Kamnjah 2 gld. 30 kr. in je darovala sama 1 gld. Učeraš in danes smo prejeli še mnogo darov, katere priobčimo prihodnjič.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici — bo imelo v nedeljo 17. t. m. ob 5. popoldne v spodnji dvorani Marzinijeve gostilne svoj redni letni občni zbor. Med navadnim dnevnim redom pride na vrsto še jako važna točka „prememba pravil“, da bi se namreč društvo spremenilo v občinsko blagajnico, da udje našega društva ne bodo primorani plačevati tudi bolniški blagajnici pri magistratu. Sicer je že lanski občni zbor premenil pravila v tem smislu, pa jih vlada ni hotela potrditi, ker zahteva še par sprememb, katere naj bi sprejel pa občni zbor 17. t. m.

Vsi udje že komaj čakajo, da se društvo preosnuje, ker vedo, koliko dobička imajo pri njem. Zato smemo pričakovati, da pride k občnemu zboru prav veliko udov, kar je neobhodno potrebno, da bo veljaven in da se torej pravila bodo mogla spremeniti. Vsak ud naj skrbi, da pride k občnemu zboru in da še druge soude nanj spomni, ako bi kdo nanj pozabil.

Društvo „Sokol“ naznanja, da napravi o predpustu 1. 1892. sledeče veselice:

1. 24. januarja ples z orhestrom, za ude in povabljenе goste brez ustopenine.

2. 2. februarja občni zbor, po občnem zboru domača zabava s plesom z godbo na glasovir brez ustopenine.

3. Na pustni torek ples z orhestrom, h kojemu se plača ustopenina.

Kedor se udeležiti teh veselice, se bode moral izkazati z ustopenico, koja se glasi na ime udeležence. Ustopenice se izdajajo v štacurah: Likar, Urbančič, Drašček, Poveraj in Kopač.

K obilni udeležitvi uljudno vabi odbor.

Monte di Pietà. — O tem goriskem zavodu objavila je učerašnja „Edinost“ naslednje poročilo:

Pred kratkim časom je dal tukajšnji „Monte di Pietà“ — ki je ustanovljen v dobrodelne in krščanske svrhe! — svoj računski sklep za 1. 1890. Pa kakó smo se začudili, videči iz tega računa, da ima ta zavod „conto corrente“ z goriskim židom, ki je 1. 1890. dobil od njega 141.000 gld. na posodo proti nižji garanciji nego se od kristijanov zahteva; od kristijanov se zahteva namreč 33 % garancije na vrednostnih papirjih, od žida pa baje le 20 %. Od kristijanov se zahteva, v zmi-

slu 13. točke statuta, po 8 %, od žida pa veliko manj. — Kristijani si izposujejo denar za svoje silne potrebe, a židu daje ta zavod ogromne svote na razpolaganje, da kupčuje z njimi dalje! Mi seveda nočemo niti od daleč sumiti, da bi ta žid uporabljal denar tega eminentno katoliškega zavoda za obriranje kristijanov v mestu in deželi. In ta denar, kateri dobiva žid v roke, prihaja iz rok najrevnejšega ljudstva!

Drobne novice. — Iz Škrebine smo prejeli obširen dopis, ki govori o hvalavrednem sklepu tamošnjega društva „Narodni Dom“ za podporanje slovenskih trgovcev in obrtnikov. Dopis hvali naš oglas „Slavnemu občinstvu“. Priobčimo ga prihodnjič.

— V *Mirnu* se je vendarle osnovalo bralno društvo. Popolen naslov nam ni znan. Omislilo si je baje že oder za predstave. Živeli Mirenci! Le naprej!

— *Skladatelj gosp. J. Laharnar* oglašja na drugem mestu našega lista svoje skladbe pod naslovom „Gorske cvetlice.“ Cena je nizka in skladbe so dobre. Zato bi jim bilo želeli toliko kupovalcev, da skladatelj vsaj gmotne izgube ne bo imel.

— *Zandamerijska postaja* v Dutovljah premeščena je od 4 t. m. Koprivo okraja sežanskega.

— *Mlekarska društva* se pridno snujejo v Soški dolini. V Kobaridu ga tudi snujejo. Na Svinem poleg Kobarida so že pripravili les in napravljajo počasi tudi drugo gradivo za zidanje mlekarne. I. vrstno! Blagostanje v Soški dolini treba bo gledati večinoma le v dobro razvitem mlekarstvu. Le takó naprej!

— *Njegova Veličanstvo* podarilo je iz svoje zasebne denarnice 300 gld. za prebivalce v Stanjelu, ki so bili močno oškodovani po toči.

— V *Ločniku* pri Gorici je umrla v nedeljo neka dvoletna deklica za opekljinami, katere je dobila kakih 8 dnij poprej. V ponedeljek je truplo preiskala sodnijsko-zdravniška komisija iz Gorice.

— *Naši gg. dopisniki* nam ne smejo zameriti, ako včasih podamo njih dopise le s kratkimi besedami med domačimi novicami. Mi smo s prostorom vedno v zadregi, zato moramo nekatere dopise porabljati le kot novice. To se zgodi s takimi dopisi, ki nam zadnji pridejo v roke, katerih v celoti ne moremo priobčiti, a se nam jih škoda zdi, da bi čakali do prihodnje številke.

— *Okrajno sodišče v Cerknem* je baje v nevarnosti, da bo Cerknijskem odvzeto, ker tamošnja županija ne mara vstreči željam visokega erarja, da bi zgradila primerno poslopje. Sodišču v Kobaridu so merodajni krogi baje že precej naklonjeni.

— V *gorah* je začelo v ponedeljek po noči snežiti in je precej dobro zamedlo. Čez Predel je promet zaprt. Doslej je vladalo zimsko vreme le bolj na jugu, po Italiji, kjer je padlo že v decembru mnogo snega; celo v Siciliji so imeli neznansko hude mraze.

Častiti duhovščini. — Bliza se Svečnica in častita duhovščina že ta mesec naročuje sveče za celo letno rabo v cerkvah. Pri tej priliki ne moremo si kaj, da bi zopet prav toplo ne priporočili narodnega našega svečarja gosp. Jerneja Kopača v Gorici (na Solkanski cesti št. 9.) Mož je izurjen mojster v svoji stroki, kar smo o svojem času obširneje povedali, ter v vsakem oziru takó vésten in zaupanja vreden, da se ne bojimo javno priporočiti ga častiti naši duhovščini. Na goriski razstavi je bil odlikovan s svetinjo druge vrste, kar je za začetnika jako častno priznanje. Kot marljiv odbornik „Goriškega Sokola“ ter „Slovenskega bralnega in podpornega društva“ zasluži toliko več, da bi ga rodoljubna duhovščina zadostno podpirala v njegovi obrti. Mnogo gg. duhovnikov naroča zunanje sveče za naše cerkve — in taki pač najlože podprejo z naročili obrt slovenskega rojaka v Gorici. — Kdor čita naš list, prepričan je, s kako lahonsko zagrizeno svojatjo se moramo Slovenci boriti v Gorici; treba je torej, da se v kupčiji in obrtniji postavimo na lastne noge, da podpiramo slovenske naše rojake, le v tem je naša zmaga za prihodnost! — Ker vemo, da za začetnika v dragocenem svečarstvu je velike važnosti, koliko blaga ene ali druge vrste mu je treba — da lahko postreže vsem naročnikom, prosimo v imenu slovenske naše obrti, da bi vsak č. gospod duhovnik takoj naročil potrebno množino sveč, da bi g. Kopač do Svečnice svojo lepo zalogo še dopolnil, ako se pokaže potreba. — To priporočilo smo napisali povsem iz svoje inicijative, ker nam je mnogo na tem, da mladi in nadepolni obrtniki, rojaki naši, ne obupajo na pričetem podjetju.

Iz Pevme. — Na praznik Sv. Treh Kraljev umrl je naš priljubljeni gospod baron Artur Teuffenbach za rakom v želodcu. Veličasten pogreb se je vršil pretekli petek. Iz Gorice in okolice je prišlo mnogo plemečev, druge gospode in ljudstva. Sv. obred so vršili domači č. g. vikar in dva č. oo. frančiškana s Kostanjevica. — Pokojnik je čez en mesec prav hudo bolehal, da se je vedelo že naprej, da zanj ni več pomoči. Bil je jako priljubljen mož ter usmiljen do revežev; zato je bil tudi podžupan naše podgorske panije. Pri volitvah se je mnogo trudil za našo pošteno stvar, zlasti k

srečnemu izidu v veleposestvu je mnogo pripomogel. Mir njegove duši! Med nami pa: Trajen mu spomin!

Iz bližnjih hribov došlo je v torek v Gorico kakih 400 delavcev, ki so bili najeti za ogromna dela pri Stari Oršovi, to je za uravnavo takozvanih „železnih vrat“ na Donavi. Ker pa agent, ki je delavce najel, ni naznanil železniškemu vodstvu o pravem času tolike množice ljudstva, da bi se pripravil zanj poseben vlak, morali so delavci ostati v Gorici eden cel dan, da je došlo v Gorico potrebno število vozov. — Zaradi tega je nastala med delaci velika razdraženost proti agentu, ki o pravem času ni vsega oskrbel, kar treba. Mnogi so se vrnili celo domov, zlasti nekateri starejši možje, ki so se bili sicer že po poti skesali, da so se v sredi zime podali od doma. — Nekateri treznejši možje pa so šli agenta tožiti in so na tak način dosegli, da je moral dati vsakemu delavcu 1 gld. odškodnine za stroške, ki so jim nastali z enodnevnjo zamudo v Gorici.

Iz Ločnika. — Za revne učence slov. ljudske šole so dalje darovali: preč. g. Fr. Marinič, župnik, 2 gld.; preč. g. Alojzij Fabjan, župnik, 2 gld.; č. g. Ant. Batagelj, vikar, 2 gld.; č. g. Jakob Pirih, vik. 2 gld.; č. g. Fr. Pavletič, vik. 1 gld.; č. g. Ferd. Tomažič, vik. 1 gld.; g. Jos. Kožlin, župan 2 gld.; g. Fr. Skolaris v Vipolzah 2 gld.; č. g. Fr. Smrekar 2 gld.; č. g. J. Pavletič v Fojani 3 gld. — G. čna M. U. v P. ter gospa M. Skr. v L. več knjig za šolsko knjižnico; zadnja gospa se je posebno mnogo trudila s šivanjem oblek. Presrečna hvala njej in vsem preblagim dobrotnikom. Ne pozabite na našo mladino v tej slovenski ljudski šoli!

Z dozdaj izkazanimi darovi se je razdelilo: 12 deških in 7 deklinskih oblek, 7 srajc, 4 jopice, 6 žepnih rut, 8 večjih in 4 manjših (darovane) rute, za 3 deške obleke blaga in 8 predpasnikov. — Bog povrni!

Iz Tolmina prejeli smo učeraš obširnejši dopis o Silvestrovi veselici tamošnjega „Rokodelskega bralnega društva“. Ker smo bili z dopisi za to številko že založeni, omenimo naj iz njega le na kratko naslednje: Obisk je bil prav številčen. Petje se je vršilo izredno lepó, dasi so nastopile večinoma le mlade moči. Posebna hvala za to tiče g. čnam pevkom, ki so zveste ostale društvu vkljub rovarstvu od ene strani, katero je omenjal zadnji dopisnik. — Posebno je ugajala igra „Svoji k svojim“, ki je bila tudi izborna predstavljana. Igralci g. Čargo, g. čna Roz. Tomaževa, g. čna Ivanka Trojkova in drugi so jako lepó pogodili svoje vloge. — G. čna Malica Sodvatova je žela obilo pohvale za deklamacijo „Goslar“. Dopisnik konečno jako laskavo omenja mladega pevodjo, ki je s svojim pevskim zborom dosegel v kratkem času takó lepe uspehe. Predsednik g. Avg. Berlot je podaril g. čnam pevkom vsaki lepa novoletna darila (zlate zapestnice, katere so kupili nekateri gospodje) za spomin na to veselico. Naj bi kmalu sledila druga!

Iz Rakovca smo prejeli dopis, ki govori za poštno zvezo v Podmelnu ne pa na Slapu, ker je prvi bliži. O strmi poti z Rakovca v Podmelec pa da ni govora, kar vó prav dobro tamošnji občinski obhodnik, ki je premeri po trikrat na teden. Tudi zaradi zasmetov ni bila ona pot v zadnjih dveh letih še nobenkrat zaprta, ona na Slap pa že večkrat. Zato je že lani vložilo 140 Ponikovec prošnjo za poštno zvezo v Podmelen. — Toliko ob kratkem, ker za cel dopis ni prostora.

Na Ljubušnjem pri Kobaridu niso imeli šole od novembra 1. 1890. V tamošnji občini sta bile namreč dve stranki: ena je hotela, da se ona šola razdeli v potovalni šoli na Vrsnem in v Smasteh, druga pa, naj ostane šola za celo županijo na Ljubušnjem. Okrajni šolski svet je bil ugodil želji prve stranke, da so Vrsenci in Smaščani na ukaz iz Tolmina priredili že šolski sobi, Smaščani pa so oskrbeli celo stanovanje učitelja. Takó so bili v županiji trije šolski prostori, pa niti enega učitelja. — Proti sklepu okrajnega šolskega sveta je pa druga stranka podala ugovor na višje mesto, ki je po dolgem času določilo, naj pri Ljubušnjem šoli ostane vse pri starem. Ljubušenji so dobili tudi že novega učitelja v osebi g. Franca Uršiča iz Kobarida. Šola je začela v ponedeljek teden.

Iz Loga pod Predelom smo dobili jako čudno novico. Tamošnji poštni urad zahteva namreč še po 1 kr. za finančni kolek od vsake številke časopisov, ki izhajajo v naši državni polovici. Od tamkaj se nam je poslala na ogled številka „Edinosti“, na katero je poštni urad prilepil še en finančni kolek, kateri je moral prejemnik plačati, dasi je že upravništvo plačalo — kakor se vselej zgodi! — finančne koleke v Trstu, in dasi je tržaški finančni kolek popolnoma viden. Tamošnji poštni urad ne razume torej niti tega, od kakih časopisov morajo prejemniki plačevati finančne koleke, kar je dokazal še s posebnim dopisom na pritožbo nekega tamošnjega gospoda. — Ta dopis in odrezek „Edinosti“, ki pokaže bistroumnost poštnege urada v Logu, poslali smo poštneemu ravnateljstvu v Trst, ki gotovo pouči poštnege opravitelja v Logu o teh preštantnih časnikaških kolekih!

Priprave šolske lepisnice za prehodne vaje s štirih na eno črto izumel je učitelj v Podmelnu g. Ivan Krajnik. Pohvalila jih

je učiteljska konferenca v Tolminu. Začetek vrstam je 1/2 širokosti čveteročrt in je enaka Grubbanerjevi L — 17. Prodaja jih G. Likar v Gorici. Znak jim je L — 6 1/2.

Corriere. — Ta list se je spravil na beneške Slovence, ker se mu še vse prepočasí polasčuje, da bi toliko prej prišli na vrsto Slovenci na Goriskem. Posvetimo mu prihodnjič. — Veste pa gospóda pri „Corrieru“, da ona dopisa „iz Vidma“ (!) v „Tagespost“ in „s Trbiža“ (!) v „Neue fr. Presse“ sta bila pisana v Gorici edino z namenom, da jih objavi tudi „Corr.“ in da bo ropotal proti beneškim Slovincem. Tolike nesramnosti, kolikor v tem „Corrierovem“ boju, že dolgo nismo doživeli! Več prihodnjič!

Trst in Istra. — Generalni vikar škofije tržaško-koperske postal je preč. prof. dr. Ivan Sust; veleč. gosp. dr. J. Ivanič pa je postal kancelar škofijskega ordinarijata. — Pevsko društvo „Hajdrih“ napravi v nedeljo 24. t. m. veselico s petjem, tamburanjem, igro in plesom. — Med Trstom in Dunajem dobijo telefonsko črto, to je tak brzovaj, po katerem ljudje govorijo in se drug drugega slišijo, sporazumejo in po glasu tudi spoznajo, ako so stari znanci, če tudi so eni v Trstu in drugi na Dunaju. Ta telefonska črta se bo delala spomladi in bo stala okoli 200.000 gld. — Čitainica v Pulju se je preselila v nove prostore, v katerih prav lepo napreduje in deluje, da si je pridobila častno ime tudi v neslovanskih krogih. Le lahomom je boleč trn v peti! V kratkem času so namreč vrgli med plesnimi vajami v Čitainici že tretji kamen skozi zaprto okno. — L. 1892. je slabo začelo za hrvatske liste, kajti že 1. št. „Naše Sloge“ je bila zaplenjena, „Diritto Croato“ je pa bil zaplenjen v prvi in drugi izdaji; naročniki so dobili še le tretjo izdajo srečno v roke.

— *Uredništvo „Slovenskega Sveta“* nas je naprosilo, da objavimo naslednje: „Slov-Sveta“ 1. št. je bila dvakrat zasežena. Prvič zaradi spisa „Slovansko bogoslužje v Istri“, drugič pa zaradi yvodnega članka „Zaresnost sedanje dobe.“ Ker ni bilo dovoljeno 3. izdanje, izide 2. št. z veliko prilogo namesto 25. že 20. t. m.

Kranjsko. — V Kranju prevzel je po očetu Petru Majdiču znani valjični mlín njegov sin Vinko, ki bo vodil na svoje ime dosedanjí obrt in kupčijo z moko.

— Kranjski duhovnik nam je poslal obširen dopis o vrednosti zaupnic dr. M. s Kranjskega. V tej oceni nahaja se marsikaj, kar kaže v čudnem svitu razmere, v katerih se zaupnice rodijo. Žal nam je, da iz znanega razloga ne moremo ustreči željam č. g. dopisnika. — Jako zanimivo pa bo za naše čitatele poročilo istega gospóda, da tamošnji duhovški krogi namravajo priskočiti č. g. dr. M. na pomoč s tem, da hoté izreči „anatema“ čez „Novo Sočo“ ter prepovedati jo prebivalcem ljubljanske škofije. — No, Kranjci se doslej najmanj med vsemi Slovenci brigajo za nas Slovence na Goriskem. Morebiti bi se potem začeli malo bolj zanimati. — Tudi v goriski škofiji bi nekateri gospodje radi videli, da bi bila „N. S.“ kar prepovedana. O tej zadevi smo dobili jako zanimiv dopis. Morebiti pridemo v prihodnji številki z njim na dan.

Koroško. — Mir je izlčtel v prav lepi novi obliki. Koroški Slovenci so ga lahko v resnici veselí! List izhaja po trikrat na mesec in stane 2 gld. na leto. — Pri občinskih volitvah so v mnogoterih občinah letos prvič zmagali Slovenci, drugod pa so dosegli častne manjšine. Koroški Slovenci se gibljejo! Le naprej! — Celovski magistrat je ostal pri svoji stari zagrizenosti proti Slovincem. Če tudi je ministerstvo ukazalo, da mora sprejemati slovenske vloge, vendar je že zopet odklonil neko slovensko vlogo političnega društva za koroške Slovence. Taki so ti liberalni Nemci! Pravda z magistratom začne torej od začetka! —

Ganz seidene Foulards von 85 kr. bis fl. 4.65 p. Met. (ca. 450 versch. Dessins, gestreift, karriert, bedruckt etc. — vers. roben- und stückweise porto- und zollfrei in's Haus des **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (K. u. K. Hoflieb). **Zörich.** Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Javna zahvala

Podpisanim je že v nježnih letih porabrala neizprosljiva smrt svoje drage stariše, po katerih so pododovali precej lepoga nepremakljivega premoženja in gotovine.

Gospod Valentin Kofol iz Kanala bil nam je postavljen varuhom ter nam je bil v resnici pravi namestnik očetov, kajti skibel je ne le za naš dušni in telesni blagor, ampak tudi skozi 16 let vestno in pošteno opravljal naše imetje.

Kot samosvoji in že vsi dobro preskrbljeni čutimo dolžnost, da našega bivšega gs. oskrbnika javno za to pohvalimo, ter mu hvaležnim srecm kličemo: Bog Vam plačaj in stotero povrni!

Amalija Goljevšček rojena Rogač in njene sestre, V Gorici 8. 12. 1892. — Valentin Rogač Postenführer Bukvice 15. 12. 1891. — Adele Strel rojena Rogač, Kamnik 5. 1. 1892. —

AVVISO D'ASTA.

Sono da vendersi tutte le realtà finora di ragione della defunta Elisabetta Ved. Frinta nata Barago di Gorizia.

Queste realtà sono site parte nel distretto di Cormons e parte nel circondario di Gorizia.

Quelle nel distretto di Cormons si trovano nelle comuni catastali di Moraro, Cormons e Capriva, e quelle nel circondario di Gorizia si trovano nelle comuni catastali di Voghera, Boccavizza, S. Pietro e Locca.

Le realtà nel distretto di Cormons formano una colonia con la casa in Moraro e 13 appezzamenti di fondo aventi assieme la superficie di Jugeri 20 Clafer 1299, pari a campi 32 $\frac{1}{4}$, 58 Clafer ossia Ettari 11.97.57.

Queste realtà, come descritte in dettaglio nell'operato peritale di constatazione 30 Luglio e seguenti 1889, di cui l'originale è ispezionabile nell'ufficio municipale di Gorizia e la copia nell'ufficio podestarile di Moraro, sono valutate assieme fiorini 8736.78.

Le realtà nel circondario di Gorizia formano cinque colonie con le rispettive case coloniche in Voghera, con casa dominicale pure in Voghera, essendo i fondi divisi in 16 appezzamenti, compreso un fondo prativo in Locca (Liach), aventi assieme l'estensione di Jugeri 46 Clafer 1338 pari a campi 78 $\frac{1}{4}$, 82 Clafer, ossia Ettari 26.95.08.

Queste realtà, come descritte in dettaglio nel suddetto operato peritale, di cui l'originale è ispezionabile nell'ufficio municipale di Gorizia e la copia nell'ufficio della Podestaria di Voghera, sono valutate assieme fiorini 12082.23.

Per l'acquisto di tutte queste realtà si accettano offerte, in aumento della stima, in iscritto od a protocollo al Municipio di Gorizia, per singoli o più enti, munite del vadio del 10% sul prezzo di stima, entro tutto Marzo 1892, coll'impegnativa di un mese oltre questo termine per parte dell'offerente.

L'offerente, la di cui offerta verrà accettata, sarà in obbligo di versare in contanti alla firma del contratto notarile da stipularsi a tutte sue spese, entro il successivo mese di Luglio la metà del prezzo d'acquisto, cautando l'altra metà con relativi interessi del 5%, e spese d'incasso sulla realtà stessa contemporaneamente alla trascrizione, coll'obbligo del pagamento di questa seconda metà di prezzo entro cinque anni successivi, verso puntuale corrispondenza dell'interesse del 5% e sotto comminazione dell'immediata esecuzione od affrancazione.

Col giorno 11 Novembre 1892 otterrà l'acquirente il possesso di fatto dell'ente acquistato, col peso delle pubbliche imposte da questo giorno impoi e verso rifusione del 4%, sul pagamento da lui anticipato fino a quest'epoca.

Dal Municipio di Gorizia, per le fondazioni istituite dalla defunta Elisa Ved. Frinta nata Barago, li 30 Dicembre 1891.

IL PODESTA' D.R. MAUROVICH.

St. 6195
1891

Razpis dražbe.

Razprodajo se vsa posestva pokojne Eliz. udove Frinte, rojene Barago iz Gorice.

Ta posestva se nahajajo deloma v korminskem okraju deloma v goriški okolici.

Ona posestva v korminskem okraju se nahajajo v katastralnih občinah Moraro, Kormin in Kopriava, ona v okolici goriški pa v katastralnih občinah Vogersko, Bukovica, St. Peter in Loka.

Posestva v korminskem okraju obsegajo jedno kolonijo s hišo v Moraru in 13 kosov zemljišča v skupnem obsegu 20 orolov 1299 sežnjevi, ali 32 $\frac{1}{4}$, njiv 58 sežnjevi ali 11.97.57 hektarjev.

Ta posestva, ki so nadrobno popisana v zemljemskem izdelku z dne 30. julija l. 1889. in dalje, kateri je v originalu na razgled pri magistratu v Gorici, v prepisu pa v županskem uradu v Moraru, so cenjena v skupnem znesku gl. 8736.78.

Posestva v goriški okolici obsegajo pet kolonij s kolonskimi hišami na Vogerskem, z gosposko hišo tudi na Vogerskem, in so razdeljena v 16 kosov, vstevši livado v Loka (Lijaku), obsegajoči 46 orolov 1338 sežnjevi ali 73 $\frac{1}{4}$, njiv 82 sežnjevi ali 26.95.08 hektarjev.

Ta posestva, ki so nadrobno popisana v rečenem zemljemskem izdelku, kateri je v originalu na razgled pri magistratu v Gorici, v prepisu pa v županskem uradu na Vogerskem, cenjena so v skupnem znesku 12.082 gl. 23 kr.

V nakup vseh teh posestev sprejemajo se ponudbe, v povšek cenitve, pismeno ali pa na zapisnik pri magistratu v Gorici, za posamične ali več kosov, z varščino 10% cenjene cene, do konca marca 1892., z obvezo od strani ponudnika en mesec po tem roku.

Ponudnik, čegar ponudba bo sprejeta, zavezan bo plačati notarijsko pogodbo, katera se napravi na njegov račun, ob njenem podpisu, v teku meseca julija polovico cene kupljenega posestva, druga polovica pa se z obrestimi po 5% in stroški za iztirjanje vključi ob prepisu na prodano posestvo, z zavezo, da se ostala polovica plača v petih naslednjih letih proti natančnemu plačevanju obrestij po 5% ter z grožnjo neposrednega rubeža in izplačila.

Z dnem 11. novembra 1892 sprejme odjemnik kupljeni delež v last, sprejme ob enem dolžnost plačevati davke od onega dneva naprej ter proti povračilu 4% predplačanih davkov do one dobe.

Municipij v Gorici, za ustanove pokojne Eliz. udove Frinte rojene Barago, dne 30. decembra 1891.

Župan dr. Maurovich.

ZAHVALA.

Svojo najiskrenejšo in najtoplejšo zahvalo izrekamo tem potom vsem onim, ki so spremili našega nepozabnega nam sina, oziroma brata

PETRA STANIČA

potovalnega učitelja za Srednje-Kambreško, k zadnjemu počitku. Posebej pa iz dna svojih potrlih src zahvaljujemo častito duhovščino, kanalsko učiteljsko osebje in č. g. kaplana iz Ročinja, ki so sočutno poskrbeli za to, da se je pogreba udeležila kanalska šolska mladina in ona iz pokonikove šole v Srednje-Kambreškem, kakor tudi g. g. učiteljem iz kanalskega okraja ter gg. pevcem, ki so našemu preljubljenemu pokojniku izkazali zadnjo čast.

Zaluzjoči ostali.

Razstava v
PARIZU

Zlata svetinja
Uspeh
zagotovljen
Poskusite, da se
prepričate

Tord-Tripe

mori miši podgane in krte
brez nikake nevarnosti za domače živali.
Ta izdelek nima v sebi ne arsenika, ne
stribuina, ne fosfora.

Uporaba lahka Uspeh gotov.
Cena: 50. kr. zavitek.

Zaloga za celo deželo
Goriško - Gradišansko
v drogeriji pri Ru-
dečem križu. Via
Municipio št. 5.

Častna diploma 1891. Zlata svetinja
v Zagrebu v Temešvaru

KWIZDOV
restitučni fluid

pralna voda za konje. Cena steklenici gl. 1.40
Že 30 let se rabi v dvornih in večjih ko-
njarnah vojaških in civilnih za okrepčeva-
nje pred, a k pokrepčenju po težkih delih,
pri izpahnjeh, omrtvenju žil itd. usposobi
konje k izvrstnim službam v upregi.

Paziti je na gornjo varstveno znamko ter
zahtevati izrecno:

KWIZDOV RESTITUČNI FLUID.
Dobi se v vseh lekarnah in drogerijah.

Glavna zaloga

Franz Joh. Kwizda

k. u. k. österr. u. kön. rumän. Hoflieferant,
Kreissapotheker Korneuburg b. Wien.

ANTON POTATZKY

v Raštelju št. 7 v Gorici
prodajalnica drobega in nürnberskega
blaga
na drobno in na debelo.

Jedino in najcenejše kupovališče.

Posebna zaloga

za kupovalce in razprodajalce na deželi,
za krošnjarje in cunjarje.

Največja zaloga

čevlarskih, krojaških, pisarskih, popo-
tovalnih in kadilnih potrebščin.
Zimska obnova

Vozički in stoli na kolesih za otroke.

Strune za godala.

Posebnost: Semena za zelenjavo in trave.

Prosim dobro paziti na naslov:

Na sredi Raštelja št. 7.

VINSKI EKSTRAKT.

To priporočano specialiteto priporočam
za hitro in izvrstno narejanje izvrstnega i
zdravega vina, ki se nikakor ne ločimo
naravnega vina.

Cena za 2 kila (za 100 litrov vina) gl. 5.50
Recept se brezplačno prilaga. Za najboljši uspeh in
zdrav izdelek jamčim jaz.

PRIJAMITEV ŠPIRITA

doseže se z mojo pokrepčevalno esenco za
kuanjine, ki daje pijačam prijeten in reze-
žgos in ki se dobiva samo pri meni.

Cena gl. 8.50 kilo (na 600 — 1000 litrov)
navodom za rabo.

Razum teh specialitet imam tudi vse
esence za izdelovanje ruma, konjaka, finih li-
kerjev itd. Recepti brezplačno. Cenik poštnine
prosto.

Karol Filip Pollak

Tvornica esenčnih specijalit v ragi.

Solidni zastopniki se iščejo.

Izdajatelj in odgovorni urednik And. Gabršček. — Tiska A. M. Obizzi v Gorici.

Solidne agente

išče v vseh krajih dober bankni zavod za proda-
janje v Avstriji dovoljenih državnih papirjev in
srečk proti ugodnim plačevalnim pogojem. Le
z majhnim trudom zasluži se 100—300
gl. mesečno. — Ponudbe sprejema zastopnik
J. Rotter, Budapest, Andrassy strasse 56.

Kos 35

Sargovo zdravniški preiskano

zobno čistilo

KALODONT

Kos 35

Na prodaj pri lekarnjih i dišavničarjih

Dr. Rose životni balsam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast
pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter
mili raztopljajoče

domače sredstvo.

Velika steklenica 1 gl.,
mala 50 kr., o pošta
20 kr. več.

Na vseh delih zavojulno je
moja tu dodana, zakonito
varovana varstvena
znamka.

Zaloge skoro v vseh
lekarnah Avstro-
Ogerske.

Tam se tudi dobi:

Praško universalno domače mazil.

To sredstvo pospešuje prav izbornu, ka-
kor svedočijo mnoge skušnje, čiščenje,
zrušenje in lečenje ran ter poleg tega tudi
blaži bolečine.

V škatljicah po
po 35 kr. in 25
kr. Po pošti 6
kr. več.

Na vseh delih za-
vojnino je moja tu
dodana, zakonito
varovana varstvena
znamka.

GLAVNA ZALOGA

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnom orlu“.

Poštna razpošiljatev vsak dan.

Fotografični zavod

H. POYER-ja

Glediščne ulice štev. 11 v Gorici

priporoča se za izvrševanje vsakovrstnih fo-
tografij. Ima najnovejše stroje in more de-
lati tudi po noči. Zaradi tega more posneti
slike tudi v stanovanju častitih delodavcev.
Tudi slabo vreme nima upliva na lepoto
slik. Zato se toplo priporoča sl. občinstvu,
da bi se ga spominjalo pri večernih zaba-
vah za izdelovanje fotografij. — Fotografi-
čen zavod je odprt vsak čas po dnevi in po
noči.

Goldinarjev 5-10

— Ponudbe pod naslovom „Srečke“ je
Wien, I., Kumpfgasse.

Barnum oče
reklame

ki je pred kratkim, kakor znano, umrl
kot milijonar, rekel je pogosto, on se
ima zahvaliti za vse svoje bogastvo
le izvrstnemu priporočevanju v časnikih;
njegovo geslo

„Pot k bogastvu pelje skozi tis-
karsko črnilo“

moralo bi si človeška družba vzeti k
srcu in posebno mi v Avstriji morali
bi s pridnim priporočevanjem po časti-
kih skrbeti za razprodajo naših obrt-
nih izdelkov in drugega blaga

Oznanila za „Novo Sočo“ in za
vse druge časnike ter koledarje na
svetu oskrbuje v tu- in inozemstvu
vrlo znana posredovalnica

J. Danneberg, Wien, I., Kumpfgasse 7

Glavni zastopnik najznamenitnej-
ših kurznih knjig po Evropi, kakor
Conducteur-ja, Henschel's Telegraph,
Livret Chaix. Čekov in clearingov ra-
čun št. 807.074 c. kr. poštne hranilnice.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprosto in narav-
no zdravilo je prava do-
brodejna pomoč in ni treba
mnogih besedi, da se dokaže
njihova čudovita moč. Če
se le rabiyo nekoliko dni,
olajšajo in preženejo prav
kmalu najtrudovitejša že-
lodna bolesta. Prav Lvi-

stno vstrezajo zoper hemoroide, proti bole-
nim na jetrih in na eravici, proti čreves-
nim boleznim in proti glistam, pri ženskih
mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, bo-
žast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno
kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni,
ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnah na
svetu; za naročbe in pošiljave pa edino v
lekarnici Cristofaletti v Gorici, v Trstu
v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis, v Ljub-
ljani v lekarni U. pl. Trnkoczy G. Piccoli, in
Ljud. Grečelna „pri Mariji pomagaj“; v Po-
stojni v lekarni Baccarich, v Ajdovščini v
lekarni Sapla, v Vipavi v lekarni Guglielmi,
v Beljaku dr. Kumpf.

1 steklenica velja 30 kr.
NB. Varovati se je treba marsikakih balzamov,
katere sijajno oznanjajo in priporočajo, ki pa
kvariyo človeku le zdravje, ker dražijo želodec
in žive, da nastanejo lahko hudi in nevarni na-
sledki.

Gorske cvetlice

Slovenski napevi za čvetero in petero
mešanih glasov, zložil Janez Laharnar,
delo 4., dobé se pri Gašparju Likarju
v Gorici in pri skladatelju na Št. V iš-
ki gori, p. sv. Lucija za 50 kr. kos.

„Zum goldenen Reichsapfel.“

J. PSERHOFFERJA LEKARNA
NA DUNAJU

I. Bezirk, Singerstrasse broj 15.

Kričistilne kroglice, nekdanj imenovane **universalne kroglice**, zaslužijo ta pos-
krojih so te kroglice pokazale svoj učinek. Desetletja že so te kroglice splošno razširjene, zapisujejo
jih mnogi zdravniki in malo je družin, koje ne bi imele zaloge izbornega tega domačega sredstva.

Jedna škatljica z 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gl.
5. kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gl. 10 kr.

Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati porto, in stane: 1 zavitek kroglice 1 gl. 25. kr.,
2 zavitka 2 gl. 30 kr., 3 zavitki 3 gl. 35 kr., 4 zavitki 4 gl. 40 kr., 5 zavitkov 5 gl. 20 kr., 10
zavitkov 9 gl. 20 kr. (Manj kot jeden zavitek se nepošilja).

Prosimo da se izrecno zahteva

„J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis J. Pserhofer v rdečih pismenih, katerega
je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodica 40 kr.,
prsto poštnine 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, krčevitemu ka-
šlju itd. 1 steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 posodica 1 gl. 20 kr.

Prah proti potenju nog, škatljica 50 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr.,
pošt. prsto 65 kr. (Pražke kapljice)

življenska esenca proti pokvarjene-
mu želodcu in slabi prebavi stekleničica 22 kr.

Angleški čudežni balzam, proti
steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, 1 škatljica 35 kr., po-
št. st. prsto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserho-
fferja, po-
spešujo rast las, škatljica 2 gl.

Univerzalni plašter prof. Steudela, domače sredstvo
za rane otekline itd., posodica 50 kr., poštnine
prsto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bu-
iricha, izvrstno domače sredstvo proti posledicam slabe
prebave, 1 zavitek 1 gl.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge tu- in inozemske farmacevtske specialitete, ki so
bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene.

Razpošiljanja po pošti vrše se točno, a treba je denar poprej doposlati; večja naročila tudi po
poštnem povzetju.

Pri doposiljavi denarja po poštni nakaznici, stane porto dosti manj kakor po povzetju.